

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2024/090 van 2 augustus 2024

INLEIDENDE SAMENVATTING

Op basis van het overzicht van de bedragen van de Franse gezinsbijslag die Frankrijk voor de periode van 1 februari 2021 tot en met 31 maart 2023 heeft betaald, ging de uitbetalingsactor op 15 maart 2024 over tot terugvordering van ten onrechte uitbetaalde aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode van 1 april 2021 tot en met 31 mei 2023.

De uitbetalingsactor kende de provisionele betaling toe op basis van de basisbijslag (Allocation de base) maar hield geen rekening met het CMG (Complément de libre choix de mode de garde) dat eveneens exporteerbaar is. Bijgevolg lag het totaalbedrag aan Franse gezinsbijslagen hoger dan verwacht. De provisionele betalingen waren te hoog en er was geen recht tijdens de betwiste periode op aanvullende betalingen.

Verzoeker betwist deze terugvordering en begrijpt niet waarom verwerende partij de Vlaamse gezinsbijslagen plots na drie jaar toekenning terugvordert. Verzoeker merkt op dat verwerende partij normaal regelmatig een overzicht heeft ontvangen van de Franse kinderbijslaginstelling betreffende de rechten op Franse gezinsbijslagen, maar de Vlaamse gezinsbijslagen toch is blijven toekennen.

De uitbetalingsactor deelt mee dat omwille van achterstand pas op 15 maart 2024 overgegaan werd tot regularisatie. Bij haar antwoord aan de Geschillencommissie voegt de uitbetalingsactor een e-mailbericht van 27 januari 2022 van het ACV-grensarbeiderssecretariaat met als bijlage een overzicht van de bedragen van de 'allocations de base' en het 'CMG' voor de periode van 02/2021 tot en met 12/2021 van de Franse 'Caf du Nord'. Het ACV vraagt hierbij naar een stand van zaken in het dossier.

De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat de uitbetalingsactor tijdig op de hoogte werd gesteld van de betaling van CMG over de periode van februari 2021 tot en met december 2021 waardoor voor die periode de betaling van 29 juni 2022 ten onrechte werd uitgevoerd. Op dit ogenblik dienden de provisionele betalingen te worden bijgestuurd. Dit gebeurde niet, waardoor te hoge aanvullende betalingen gebeurden

Op 11 augustus 2023 ontving de uitbetalingsactor de definitieve bedragen die door Frankrijk werden uitbetaald voor de periode van 1 februari 2022 tot en met 31 maart 2023. Hieruit bleek dat de bedragen van Frankrijk hoger lagen dan de Belgische en er ten onrechte aanvullende gezinsbijslag betaald werd voor de periode van februari 2021 tot en met maart 2023.

De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben gemaakt aangezien zij reeds op 27 januari 2022 op de hoogte was van de betaling van het CMG en zij bijgevolg reeds eerder haar betalingen had moeten bijsturen en de onverschuldigde betalingen niet laten oplopen.

Rekening houdende met de verwerkingstermijn van 30 dagen zoals bepaald bij de Toelichtingsnota nr. 18 van 28 januari 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, had het dossier ten laatste 30

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE

GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2024/090

2 augustus 2024

REPERTORIUMNR. GC/24/A0180

INZAKE : de heer, wonende te,,
.....;

- Verzoeker -

TEGEN :

....., uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te,
..... en postbus

-Verwerende partij-

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoeker werd ingediend per e-mail d.d. 8 april 2024 bij de Geschillencommissie Groeipakket¹;

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 16 april 2024 waarbij aan verzoeker de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegegeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 2 augustus 2024 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch de verzoeker, noch de verwerende partij, aanwezig zijn op de zitting van 2 augustus 2024 of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

De vader-verzoeker, de moeder en hun kind (°..... 2021) zijn gedomicilieerd te,,, De vader-verzoeker is tewerkgesteld in België met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid, maar werkt sinds 31 maart 2023 in Monaco, zonder onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid. De moeder is niet onderworpen aan de Belgische sociale zekerheid.

Bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004 betaalt Frankrijk bij voorrang de Franse gezinsbijslagen uit en betaalt verwerende partij aanvullend de Vlaamse gezinsbijslagen uit voor het kind aan de begunstigde ouders, namelijk de vader-verzoeker en de moeder Sinds 31 maart 2023 is Vlaanderen niet meer aanvullend bevoegd bij toepassing van de Europese Verordening, omdat verzoeker niet meer in België met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid is tewerkgesteld, maar in Monaco werkt.

Verwerende partij ontving op 11 augustus 2023 het overzicht van de Franse gezinsbijslagbedragen die Frankrijk voor de periode van 1 februari 2021 tot en met 31 maart 2023 heeft betaald. Het totaalbedrag aan Franse gezinsbijslagen (basisbijslag en bedrag CMG -Complément de libre choix de mode de garde², dat ook exporteerbaar is als gezinsbijslag) lag hoger dan verwacht. Hierdoor heeft verwerende partij:

- een te hoog voorschot aan aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen uitbetaald voor de periode januari 2022 tot en met maart 2023;
- ten onrechte aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen betaald voor de periode januari 2021 tot en met maart 2023.

Bijgevolg vorderde verwerende partij bij beslissing d.d. 15 maart 2024 1.694,77 euro terug van verzoeker voor de periode van 1 april 2021 tot en met 31 mei 2023.

Verzoeker gaat niet akkoord met deze terugvordering en dit vormt het voorwerp van het geschil.

3. Standpunt van verzoeker:

Bij e-mail d.d. 8 april 2024 verwoordt verzoeker zijn grieven aan de Geschillencommissie Groeipakket:

² Dit bedrag wordt uitgekeerd aan het gezin of de persoon die een beroep doet op een erkende kinderverzorgster, thuisopvang of een instelling die dergelijke personen tewerkstelt om de opvang van het kind te verzekeren.

"(...) Nous avons contacté vos services afin de comprendre pourquoi nous devons rembourser après 3 ans les allocations familiales de notre enfant.

La personne de a bien vérifié que la caf française a bien envoyer régulièrement un récapitula f des droits obtenus en France.

Pourtant vous n'avez jamais arrêté de verser ces allocations ...

Maintenant on nous demande de rembourser la totalité des 3 ans... Hors la somme demandée, nous ne pouvons actuellement pas la verser...

Actuellement propriétaire et en arrêt de travail suite à une grossesse compliquée nous sommes en train de vivre sur le salaire de mon conjoint actuellement... Nous avons nos échéances de notre appartement à payer et nos factures...

Nous souhaitons faire un recours car vous auriez dû arrêter le versement de nos allocations dès les premiers décompte de caf reçus soit en 2021....

Merci de prendre en compte notre situation.... "

4. Standpunt van de verwerende partij:

4.1. Beslissing van verwerende partij d.d. 15 maart 2024:

Het verzoek is gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 15 maart 2024, waarbij verwerende partij een bedrag van 1.694,77 euro voor de periode van 1 april 2021 tot en met 31 mei 2023 van verzoeker heeft teruggevorderd. Volgens verwerende partij zouden de bedragen die verzoeker voor van Frankrijk ontving hoger liggen dan verwacht waardoor verzoeker voor voormelde periode onterechte aanvullende betalingen van verwerende partij ontving:

"(...)

Wij hebben jouw recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht voor de periode van 04/2021 tot 05/2023.

Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van 1.694,77 EUR hebt ontvangen waarop je geen recht had voor kind Dit bedrag bestaat uit:

-: Basisbedrag

Wij ontvingen het overzicht van de bedragen die Frankrijk voor de periode van 02/2021 tot 03/2023 heeft betaald.

De bedragen van Frankrijk (AF + CMG) liggen hoger dan verwacht. Hierdoor hebben wij een te hoog voorschot uitbetaald voor de periode 01/2022 – 03-2023 en onterecht aanvullend betaald voor de periode 02/2021 – 12/2021.

(...)

(Europese verordening Nr. 883/2004 Hoofdstuk 8 Gezinsuitkeringen, Europese verordening Nr. 987/2009 Hoofdstuk 6 Gezinsuitkeringen en artikel 23 Groeipakketdecreet van 2018)

Wij moeten 1.694,77 van je terugvragen.

(...).”

4.2. Standpunt van verwerende partij zoals meegedeeld aan het secretariaat van de Geschillencommissie Groeipakket per e-mail d.d. 7 mei 2024:

“In dit dossier werden aanvullend de Belgische bedragen gezinsbijslag uitbetaald voor het kind (21.....) aan de begunstigde ouders, (94.....) en (95.....).

Binnen de Europese Unie is het mogelijk dat de wetgeving van meerdere lidstaten van toepassing is voor de uitbetaling van de gezinsbijslagen. De coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van deze verschillende lidstaten wordt geregeld door Verordening 883/2004 en door de bijhorende toepassingsverordening 987/2009. Het doel van deze verordeningen is de samenloop tussen de rechten op gezinsbijslagen van de verschillende landen te regelen.

Het Groeipakket kent met ingang van 01/01/2019 rechten toe op basis van de woonplaats van het kind in Vlaanderen, en niet langer op basis van de socioprofessionele situatie van een sociaal verzekerde, zoals het geval was onder de Algemene kinderbijslagwet. De socialezekerheidsstelsels kennen wél nog rechten toe op basis van een socioprofessionele situatie.

Verordening 883/2004 brengt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop bijeen.

Artikel 68, 1., Verordening 883/2004 bepaalt de voorrangsregeling indien voor eenzelfde gezinslid/kind gedurende hetzelfde tijdvak meerdere uitkeringen worden voorzien op grond van de wetgeving van meer dan één lidstaat.

Onder 4.1.1. B. van Toelichtingsnota 22 wordt de praktische werkwijze voor het vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling en het veilige voorschot toegelicht. Hierin staat: “Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of ontvangst van de effectief toegekende bedragen”.

Hierin staat ook: “Aan het begin van elk nieuw kalenderjaar of jaarlijks op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat via de SED's”.

Er kan in dit dossier géén (positieve) regularisatie worden gedaan omdat:

- De vader,, sinds 31/03/2023 niet meer werkt in België maar in Monaco. Het recht werd hierdoor beëindigd op 31/03/2023. Frankrijk betaalt AB + CMG, eveneens exporteerbaar.

* AB (Allocation de base): De 'basisbijslag', die de APJE (Prestation d'Accueil du Jeune Enfant) van het lange type vervangt, wordt, onder inkomstvoorwaarden, uitgekeerd vanaf de geboorte van het kind tot de maand voorafgaand aan de derde verjaardag van het kind. Hij is het product van de fusie tussen de APJE (korte type), de APJE (lange type) en een deel van de APE en de adoptiepremie.

* CMG (Complément de libre choix de mode de garde): wordt uitgekeerd aan het gezin of de persoon die een beroep doet op een erkende kinderverzorgster, thuisopvang of een instelling die dergelijke personen tewerkstelt om de opvang van het kind te verzekeren.

Op 29/06/2022 werden de bedragen voor de periode 01/2021 tot 12/2021 betaald aan betrokkene(n). Echter werd er geen rekening gehouden met het bedrag van CMG dat ook exporteerbaar is.

Wij ontvingen op 11/08/2023 de definitieve bedragen van 01/02/2022 tot en met 31/03/2023 van Frankrijk.

Aangezien de bedragen van Frankrijk dus uiteindelijk hoger lagen dan de Belgische werd er ten onrechte aanvullend betaald voor de periode van 02/2021 tot 03/2023 én werd er voor de periode van 01/2022 tot 03/2023 een te hoog voorschot uitbetaald. De periode van 01/2021 tot en met 04/2021 is niet verjaard omdat dit pas werd toegekend op 29/06/2022.

Hierdoor werd er een terugvordering opgemaakt voor een bedrag van 1.694,77 euro. Betrokkene werd hiervan op de hoogte gebracht met ons schrijven van 15/03/2024 (zie bijlage).

..... is van mening dat de terugvordering correct werd opgemaakt volgens artikels Europese verordening Nr. 883/2004 Hoofdstuk 8 Gezinsuitkeringen, Europese verordening Nr. 987/2009 Hoofdstuk 6 Gezinsuitkeringen en artikel 23 Groeipakketdecreet van 2018.

Ook werd er steeds een voorschot (op basis van deze bedragen) toegekend."

4.3. Standpunt van verwerende partij zoals meegedeeld op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 19 juli 2024:

"Onderstaand antwoord werd verstrekt:

De vader-verzoeker is gedomicilieerd in Frankrijk, en werkt "na" (niet sinds?) 31 maart 2023 niet meer in België "als werknemer met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid", maar in Monaco "met onderworpenheid aan de sociale zekerheid aldaar"? De moeder heeft geen enkel socio-professioneel statuut in Vlaanderen?

**De moeder en hun kind zijn ook gedomicilieerd te Frankrijk maar blijkbaar op een "ander adres"?
Waarom ander adres en zijn ouders gehuwd?**

==> De moeder is niet onderworpen aan de sociale zekerheid in België.

Wij ontvingen op 17/01/2023 een e-mail van de vader met de mededeling dat de moeder en het kind naar het zuiden verhuisd zijn.

Op 30/06/2023 ontvingen we de E401 waarop bevestigd staat dat ouders en kind op hetzelfde adres wonen.

Hoe komt het dat jullie pas op 11 augustus 2023 de Franse gezinsbijslagbedragen ontvingen voor de periode van 1 februari 2021 tot en met 31 maart 2023? Had die informatie eerder moeten opgevraagd worden of had Frankrijk of verzoeker eerder zelf informatie over het recht op CMG moeten overmaken? Waarom werd er pas op beslist om dit op 15 maart 2024 te regulariseren?

==> Op 11 augustus 2023 ontvingen we de bedragen van Frankrijk van 01 januari 2022 tot en met 31 maart 2023. Er werd opgemerkt dat de bedragen zo verschillen met de bedragen van 01 februari 2021 tot en met 31 december 2021 (deze ontvingen wij op 09/07/2021). Hieruit bleek dat CMG (wat ook exporteerbaar is) niet meegerekend werd met de AF. Wegens de achterstand van team Internationaal werd op 15/03/2024 overgegaan tot regularisatie. Het RINA-bericht van Frankrijk werd dan pas verwerkt.

Is het niet mogelijk om deze verschilbetaling te regelen met het Franse bemiddelingsorgaan of om af te zien van terugvordering op vraag verzoeker?

==> Er werd op 18/07/2024 via EESSI (Europees platform voor het uitwisselen van informatie) contact opgenomen met Frankrijk met de vraag of inhouding op de lopende betalingen mogelijk zou zijn.

Waarom wordt er in onderstaande argumentatie ook verwezen naar artikel 23 GPD, terwijl de casus zich binnen Europese context situeert?

==> Artikel 23 van het Groeipakketdecreet gaat over de samenloop van de gezinsbijslagen.

De terugvordering betreft de periode van 1 april 2021 tot en met 31 mei 2023 (dus niet vanaf 1/2021 zoals mogelijk vermeld hieronder in de argumentatie wegens niet-verjaring)?

==> Van 01 februari 2021 tot en met 31 maart 2021 kan Frankrijk minder betalen, € 86,30 per maand.

Omdat deze bedragen uitgevoerd zijn op 29/06/2022 is er geen verjaring van het debet."

4.4. Standpunt van verwerende partij zoals aanvullend meegedeeld op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 30 juli 2024:

- Vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 26 juli 2024:

"In jullie standpunt staat: "Op 29/06/2022 werden de bedragen voor de periode 01/2021 tot 12/2021 betaald aan betrokkene(n). Echter werd er geen rekening gehouden met het bedrag van CMG dat ook exporteerbaar is."

Werd door Frankrijk niet op de hoogte gesteld van de CMG, of was dit wel meegedeeld door Frankrijk maar heeft dit niet in rekening genomen bij de uitbetaling op 29/6/2022?

Graag uw standpunt in het kader van de toepassing van artikel 92, §1 Groeipakketdecreet (mogelijke fout van de uitbetalingsactor)."

- Antwoord van de verwerende partij per e-mail d.d. 30 juli 2024:

"Op 27/01/2022 hebben wij een attest ontvangen met de uitbetaalde bedragen door Frankrijk voor de periode van 02/2021 t.e.m. 12/2021. Het ACV-grensarbeiderssecretariaat heeft ons dit attest per mail bezorgd, zie bijlage.

Bijgevolg werd tijdig geïnformeerd over de betaling van CMG over die periode en is de betaling van 29/06/2022 ten onrechte uitgevoerd door"

Bij haar antwoord voegt de verwerende partij een e-mailbericht d.d. 27 januari 2022 van het ACV leper met als bijlage een overzicht van de bedragen van de 'allocations de base' en het

'CMG' voor de periode van 02/2021 tot en met 12/2021 van de Franse Caf du Nord. Het ACV vraagt hierbij naar een stand van zaken in het dossier.

4.5. Standpunt van verwerende partij zoals aanvullend meegedeeld op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 31 juli 2024:

- Vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 30 juli 2024:

*"Graag hadden wij nog vernomen of steeds periodiek conform de administratieve onderrichtingen de nodige info aan Frankrijk heeft opgevraagd.
Dit blijkt namelijk niet echt duidelijk uit uw standpunt."*

- Antwoord van de verwerende partij per e-mail d.d. 31 juli 2024:

"Op 26/04/2021 hebben wij per brief (zie bijlage) contact opgenomen met Frankrijk over de uiteenzetting van het dossier (woonplaats van het gezin, socioprofessionele situatie etc.) en de opvraging van de bedragen. heeft periodiek volgens de administratieve onderrichtingen de nodige informatie opgevraagd aan Frankrijk."

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Betreffende het recht op de gezinsbijslagen in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels

5.1.1. Toepassing samenloopregeling en verschilbetaling

De Europese Verordening nr. 883/2004 vermeldt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop:

"1. Indien gedurende hetzelfde tijdvak en voor dezelfde gezinsleden in uitkeringen is voorzien op grond van de wetgeving van meer dan een lidstaat, zijn de volgende prioriteitsregels van toepassing:

a) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op verschillende gronden, is de volgorde van prioriteit de volgende: eerst de rechten verkregen op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, vervolgens de rechten verkregen op grond van een pensioen, en tenslotte de rechten op grond van de woonplaats;

b) Indien door meer dan een lidstaat uitkeringen verschuldigd zijn op dezelfde grond, wordt de volgorde van prioriteit vastgesteld op basis van de volgende subsidiaire criteria:

i) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van werkzaamheden, al dan niet in loondienst: de woonplaats van de kinderen, mits er dergelijke werkzaamheden worden verricht, en subsidiair, in voorkomend geval, het hoogste bedrag aan uitkeringen waarin de betrokken wetgevingen voorzien. In dat laatste geval worden de kosten van de uitkeringen verdeeld volgens in de toepassings-verordening bepaalde criteria;

ii) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van een pensioen: de woonplaats van de kinderen, mits op grond van deze wetgeving een pensioen moet worden uitgekeerd, en subsidiair, in voorkomend geval, het langste onder de betrokken wetgevingen vervulde tijdvak van verzekering of verblijf;

iii) indien het gaat om rechten die verkregen zijn op grond van de woonplaats: de woonplaats van de kinderen.

2. Bij samenloop van rechten worden de gezinsuitkeringen toegekend overeenkomstig de wetgeving die volgens lid 1 als prioritair is aangemerkt. De rechten op gezinsuitkeringen die verschuldigd zijn op grond van de andere betrokken wetgeving of wetgevingen, worden geschorst ter hoogte van het bedrag dat bij de wetgeving van de eerste lidstaat is vastgesteld en, zo nodig, wordt het deel dat dit bedrag overschrijdt uitbetaald in de vorm van een aanvullende toeslag. Als het recht op de uitkering in kwestie alleen gebaseerd is op de woonplaats, hoeft deze aanvullende toeslag echter niet te worden uitgekeerd voor kinderen die in een andere lidstaat wonen.

3. Indien er uit hoofde van artikel 67 een aanvraag om gezinsuitkeringen wordt ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving toepasselijk is, maar niet op grond van het prioritair recht overeenkomstig de leden 1 en 2.

a) zendt dat orgaan de aanvraag onverwijld door naar het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is; het stelt de betrokkene daarvan in kennis en betaalt, onverminderd de bepalingen van de toepassingsverordening betreffende de voorlopige toekenning van uitkeringen, zo nodig, de in lid 2 genoemde aanvullende toeslaguit;

b) neemt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving prioritair van toepassing is, de aanvraag in behandeling alsof het rechtstreeks bij dat orgaan was ingediend; de datum waarop de aanvraag bij het eerste orgaan is ingediend, wordt beschouwd als de datum waarop de aanvraag bij het prioritaire orgaan is ingediend.”

5.1.2. Administratieve instructies binnen de sector gezinsbijslagen

Binnen het Vlaamse Groeipakket regelt de [Toelichtingsnota 22 van 26 april 2022 - Internationaal - Europese verordeningen | GPedia \(groeipakket.be\)](#) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) het toepassingsgebied, de samenloop en verschilbetaling inzake de Vlaamse gezinsbijslagen op basis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 en 987/2009:

“(…)

3.3. Materieel toepassingsgebied van VO 833/2004

VO 883/2004 is van toepassing op de gezinsbijslag zoals voorzien in de verschillende lidstaten.

Gezien de verschillende lidstaten een andere invulling geven aan het begrip 'gezinsbijslag' wordt via een begripsomschrijving in de Verordening zelf uitgemaakt welke uitkeringen voor de toepassing in aanmerking dienen genomen te worden.

Artikel 1, z), van titel I van VO 883/2004 omschrijft het begrip "gezinsbijslag" als "alle verstrekkingen en uitkeringen ter tegemoetkoming van de gezinslasten, met uitzondering van voorschotten op onderhoudsbijdragen en de in bijlage I vermelde bijzondere uitkeringen bij geboorte en adoptie".

Voor het Groeipakket betekent dit naast de eigenlijke basisbijslag ook alle andere toeslagen die als gezinsbijslag worden gekwalificeerd (de sociale toeslagen, de zorgtoeslagen en de universele

participatietoelage) hieronder vallen.

De selectieve participatietoelage en de andere toelagen (kinderopvangtoelage en kleutertoelage) vallen niet onder het materieel toepassingsgebied van de socialezekerheidsverordeningen.

Via deze link kan men per lidstaat de lijst raadplegen van de uitkeringen die deze lidstaat zelf als gezinsbijslag definieert, en dus in rekening moeten worden gebracht bij het bepalen van een verschilbetaling: <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=868&intPageld=2285&langId=en>

(...)

3.5.3. Samenloopregeling

VO 883/2004 brengt in artikel 68 alle prioriteitsregels bij samenloop bijeen.

Artikel 68, 1., VO 883/2004 bepaalt dat wanneer er voor eenzelfde gezinslid/kind gedurende hetzelfde tijdvak meerdere uitkeringen worden voorzien op grond van de wetgeving van meer dan één lidstaat, de voorrang als volgt wordt toegekend:

a) wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op verschillende gronden:

- vooreerst: het recht verkregen op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst);
- dan: het recht verkregen op grond van pensioenen (invaliditeitsuitkeringen en rentes);
- en tenslotte: het recht verkregen op grond van de woonplaats van de kinderen.

b) Wanneer het rechten betreft die verschuldigd zijn op dezelfde gronden:

1. Gaat het om rechten op grond van werkzaamheden (al dan niet in loondienst):

- het recht van de woonplaats van de kinderen, wanneer er dergelijke werkzaamheden worden verricht;
- wanneer de volgorde van prioriteit niet aan de hand van de woonplaats van de kinderen kan worden vastgesteld, wordt de betaling van de bijslagen verdeeld volgens het principe dat de instelling van de lidstaat waarvan de wetgeving het hoogste bedrag aan gezinsbijslag voorziet, dit volledige bedrag toekent aan de betrokkenen en de instelling van de andere lidstaat de helft van dit bedrag terugstort, binnen de begrenzing van het bedrag voorzien door zijn eigen wetgeving (artikel 58 van de toepassingsverordening).

2. Rechten op grond van een pensioen (invaliditeitsuitkering of rente):

- de woonplaats van de kinderen, mits er op grond van die wetgeving een pensioen wordt toegekend;
- de lidstaat waar het langste tijdvak van verzekering of verblijf heeft plaatsgevonden.

3. Rechten op grond van de woonplaats: het recht van de plaats waar de kinderen plegen te wonen.

Rechten die worden toegekend op basis van woonplaats (derde kolom in de bijlage bij het SWA van 17 september 2017) zijn rechten verkregen op grond van artikelen 55, 56quinquies, 56sexies, 56septies, 56novies, 2°, 56decies, 56duodecies en 102 van de AKBW.

(...)

Artikel 68. 2. VO 883/2004 voorziet dat de prioritair aangewezen lidstaat zijn volledige bedrag betaalt en de rechten op grond van de regeling van de andere lidstaat aanvullend op dit bedrag worden toegekend.

(...)

4.1.1 Vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling

Opmerkingen:

- **De bedragen moeten steeds maand per maand en per kind vergeleken worden om de verschilbetaling te kunnen bepalen.**
- **Alle uitkeringen die als gezinsbijslagen worden beschouwd dienen in aanmerking te worden genomen voor het vaststellen van de verschilbetaling (zie link bij punt 1.3).**

A. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is gekend

Indien voor een bepaalde periode de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn, wordt de verschilbetaling natuurlijk berekend op basis van deze bedragen. Dit zal bij voorbeeld het geval zijn bij regularisaties voor periodes in het verleden.

B. Het effectief bij voorrang uitbetaalde bedrag is (nog) niet gekend

De consulent heeft bij de opstart van het dossier vastgesteld dat Vlaanderen niet bij voorrang bevoegd is en er dus een verschilbetaling dient te gebeuren. Op basis van de opgave van de in het betrokken land van toepassing zijnde bedragen, of de door het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat meegedeelde bedragen, wordt de Vlaamse verschilbetaling berekend. Hiervoor wordt het door de andere lidstaat meegedeelde bedrag vermeerderd met 10%. Hierop wordt dan de Vlaamse verschilbetaling berekend. Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of ontvangst van de effectief toegekende bedragen.

Vb.: Duitsland is de bij voorrang bevoegde lidstaat, Vlaanderen dient een verschilbetaling uit te voeren. Het Duitse orgaan laat ons weten dat zij een bedrag van 100 euro per maand kunnen uitbetalen. In Vlaanderen is er recht op 170 euro. Het meegedeelde bedrag van 100 euro wordt vermeerderd met 10%, waardoor er rekening wordt gehouden met een bedrag van 110 euro (100 + 10) voor de berekening van de verschilbetaling. Vlaanderen zal dus maandelijks een verschilbetaling van 60 euro kunnen uitbetalen.

Indien het veilig voorschot minder dan 50 euro bedraagt, wordt er geen verschilbetaling uitgevoerd indien de betaling dient te gebeuren bij circulaire cheque of internationaal mandaat. Aan circulaire cheques en mandaten zijn vaak kosten verbonden die er toe kunnen leiden dat bij lage bedragen de kosten voor de betrokken gezinnen hoger kunnen uitvallen dan het toegekende bedrag. Indien er kan betaald worden op een gekend (buitenlands) rekeningnummer, kunnen ook bedragen van minder dan 50 euro uitbetaald worden.

De bij de opstart van het dossier bepaalde verschilbetaling wordt maandelijks door Vlaanderen uitbetaald tot de effectief door de bij voorrang bevoegde lidstaat uitbetaalde bedragen gekend zijn. Aan het begin van elke nieuw kalenderjaar of jaarlijks op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang

bevoegde lidstaat via de SED's. Bij ontvangst van de opgevraagde bedragen, wordt de werkelijke verschilbetaling berekend en geregulariseerd.

De meegedeelde bedragen worden dan gebruikt ter berekening van de maandelijkse verschilbetaling voor het lopende kalenderjaar. Dit gebeurt opnieuw door een veilig voorschot van 10% in acht te nemen voor het bepalen van de verschilbetaling. Deze werkwijze herhaalt zich steeds jaarlijks en is van toepassing voor zover er geen andere of aangepaste werkwijze is voorzien met een bepaalde lidstaat.

(...)

4.1.3. De bij voorrang bevoegde lidstaat kan/wil geen bedragen meedelen

In bepaalde gevallen zal de bij voorrang bevoegde lidstaat geen bedragen kunnen of willen meedelen, bij voorbeeld wanneer betrokkenen geen aanvraag hebben ingediend. Bij het bepalen van de verschilbetaling dient er in dat geval rekening gehouden te worden met het hoogst mogelijke bedrag waarop betrokkenen (potentieel) recht zouden hebben in die betrokken lidstaat (rekening houdend met alle elementen in het dossier).

Indien een gezin geen aanvraag indient in een lidstaat omdat zij weten dat zij niet voldoen aan de voorwaarden om recht te hebben op gezinsbijslagen (bij voorbeeld wegens te hoge inkomsten), volstaat het dat het betrokken gezin eenmalig een aanvraag indient in de andere lidstaat. Zij dienen het bewijs van afwijzing van hun aanvraag (met reden) over te maken aan hun uitbetalingsactor en kunnen nadien jaarlijks de afwijzing in de andere lidstaat bevestigen op basis van een verklaring op eer.

Opgelet

Indien er periodes in het verleden dienen geregulariseerd te worden houden wij geen rekening met buitenlandse verjaringstermijnen, enkel met onze verjaringstermijn van 5 jaar.

Dit betekent dat wanneer bepaalde periodes in het buitenland verjaard zijn, maar niet volgens onze verjaringstermijn van 5 jaar, de bedragen waarop in het buitenland potentieel recht was, dienen in mindering te worden gebracht voor het bepalen van de verschilbetaling.

Problemen om gevraagde informatie te bekomen van overheidsinstellingen van andere lidstaten dienen doorgegeven te worden aan het buitenlandse verbindingsorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing, naar het Belgische verbindingsorgaan ter bemiddeling. Dit kan via het e-mailadres: info@familybenefitsbelgium.be.

(...)

4.2 Gegevensuitwisseling

Gegevensuitwisseling tussen organen/instellingen (kinderbijslagfondsen, verbindingsorganen, etc...) van verschillende lidstaten gebeurt in principe elektronisch via RINA door gebruik te maken van de SED's.

Indien de gevraagde informatie bij de buitenlandse instelling niet wordt doorgegeven, kan in eerste instantie contact worden opgenomen met het buitenlandse verbindingsorgaan, en indien dit niet leidt tot een oplossing kan het Belgische verbindingsorgaan, via info@familybenefitsbelgium.be, gevraagd worden om te bemiddelen om alzo de noodzakelijke gegevens te bekomen.

Opgelet:

Indien er in het verleden afspraken werden gemaakt met bepaalde lidstaten omtrent een werkwijze voor de gegevensuitwisseling en afhandeling van dossiers, blijven deze onverminderd van toepassing tot publicatie van nieuwe richtlijnen die de eerder gemaakte afspraken wijzigen.

Sommige controleformulieren, zoals bij voorbeeld de controle op het schoolbezoek, worden rechtstreeks naar het betrokken gezin gestuurd om te laten invullen door de bevoegde onderwijsinstelling.

Indien de gevraagde informatie niet wordt aangeleverd, kan in dergelijke gevallen het Belgische verbindingsorgaan niet tussenkomen. Bij gebrek aan noodzakelijke informatie om het recht op gezinsbijslagen te kunnen vaststellen, dient het recht te worden afgewezen. Ook dient een terugvordering te worden opgemaakt voor de periodes in het verleden die niet gedekt zijn door het laatst ontvangen controleformulier. Als nadien de informatie toch wordt aangeleverd, kan het recht voor de betrokken periode herbekeken worden.

Opgelet:

Het is niet noodzakelijk dat de gevraagde informatie via de aangewezen controleformulieren wordt overgemaakt. Ook andere documenten kunnen aanvaard worden, mits zij voldoen aan de nodige formaliteiten (bij voorbeeld: stempels van de instelling) en de noodzakelijke informatie voldoende weergeven.

(...).”

5.1.3. Toepassing van voormelde principes op het voorliggende verzoek

In casu woont het ganse gezin in Frankrijk. De vader-verzoeker werkt sinds 31 maart 2023 niet meer in België met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid in België, maar is tewerkgesteld in Monaco. De moeder beschikt over geen statuut met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid.

Bij toepassing van art. 68 van de Europese Verordening nr. 883/2004 was Frankrijk bij voorrang bevoegd inzake de Franse gezinsbijslagen en was Vlaanderen aanvullend bevoegd inzake de Vlaamse gezinsbijslagen tot 31 maart 2023, op basis van de tewerkstelling van de vader-verzoeker in België. In casu bestond er dus een aanvullend recht op de Vlaamse gezinsbijslagen voor het kind tot 31 maart 2023.

Onder 4.1.1. B. van Toelichtingsnota 22 wordt de praktische werkwijze voor het vaststellen van het bedrag van de verschilbetaling en het veilige voorschot toegelicht. Hierin staat: *“Dit bedrag zal voor de alle toekomstige uitbetalingen gelden, voor de rest van het lopende kalenderjaar of ontvangst van de effectief toegekende bedragen”*. Hierin staat ook: *“Aan het begin van elk nieuw kalenderjaar of jaarlijks op basis van de opstartdatum van het dossier, dienen deze bedragen opgevraagd te worden aan het bevoegde orgaan van de bij voorrang bevoegde lidstaat via de SED’s”*.

Verwerende partij licht toe dat haar terugvorderingsbeslissing d.d. 15 maart 2024 als volgt tot stand gekomen is:

“Op 29/06/2022 werden de bedragen voor de periode 01/2021 tot 12/2021 betaald aan betrokkene(n). Echter werd er geen rekening gehouden met het bedrag van CMG dat ook exporteerbaar is.

Wij ontvingen op 11/08/2023 de definitieve bedragen van 01/02/2022 tot en met 31/03/2023 van Frankrijk.

Aangezien de bedragen van Frankrijk dus uiteindelijk hoger lagen dan de Belgische werd er ten onrechte aanvullend betaald voor de periode van 02/2021 tot 03/2023 én werd er voor de periode van 01/2022 tot 03/2023 een te hoog voorschot uitbetaald. De periode van 01/2021 tot en met 04/2021 is niet verjaard omdat dit pas werd toegekend op 29/06/2022.

Hierdoor werd er een terugvordering opgemaakt voor een bedrag van 1.694,77 euro. Betrokkene werd hiervan op de hoogte gebracht met ons schrijven van 15/03/2024 (zie bijlage)."

Verzoeker betwist deze terugvordering en begrijpt niet waarom verwerende partij de Vlaamse gezinsbijslagen plots na drie jaar toekenning terugvordert. Verzoeker merkt op dat verwerende partij normaal regelmatig een overzicht heeft ontvangen van de Franse kinderbijslaginstelling betreffende de rechten op Franse gezinsbijslagen, maar de Vlaamse gezinsbijslagen toch is blijven toekennen. Verzoeker meent bijgevolg dat verwerende partij de toekenning van de Vlaamse gezinsbijslagen reeds had moeten stopzetten in 2021. Verzoeker deelt eveneens mee dat zijn gezin deze som aan onterecht ontvangen Vlaamse gezinsbijslagen niet kan terugbetalen: het gezin is eigenaar geworden van een appartement met de nodige kosten en facturen; de moeder heeft geen beroepsactiviteit meer na een moeilijke zwangerschap.

De Geschillencommissie besluit dat de toegepaste samenloopregeling en verschilbetaling met Frankrijk ten aanzien van het kind door verzoeker wordt betwist, in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

Er moet hierbij een onderscheid gemaakt worden tussen de Franse basisbijslagen en de CMG (Complément de libre choix de mode de garde)³. Deze CMG wordt uitgekeerd aan het gezin of de persoon die een beroep doet op een erkende kinderverzorgster, thuisopvang of een instelling die dergelijke personen tewerkstelt om de opvang van het kind te verzekeren. Wat de gezinsbijslagen betreft toegekend door Frankrijk en Vlaanderen voor het kind kunnen die met elkaar verrekend worden door de voormelde samenloopregeling en verschilbetaling.

Wat in Frankrijk wordt verstaan onder "gezinsbijslag" voor de toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004, is opgenomen in officiële Europese databanken: [Frankrijk | GPedia \(groeipakket.be\)](#). Voor de Franse gezinsbijslagen betekent dit dat ook de CMG (Complément de libre choix de mode de garde)⁴ als "gezinsbijslagen" zoals gedefinieerd in artikel 1, z), van titel I van de Europese Verordening nr. 883/2004 kunnen worden gekwalificeerd.

Artikel 10 van de Europese Verordening nr. 883/2004 bepaalt dat de samenloop van prestaties van dezelfde aard moet voorkomen worden: *"Tenzij anders bepaald, kan krachtens deze verordening geen recht worden verkregen of behouden op verscheidene prestaties van dezelfde aard die betrekking hebben op eenzelfde tijdvak van verplichte verzekering."*

³ [Complément de libre choix du mode de garde \(CMG\) - Assistante maternelle | Service-Public.fr](#)

⁴ [Complément de libre choix du mode de garde \(CMG\) - Assistante maternelle | Service-Public.fr](#)

De Geschillencommissie merkt hierbij op dat de vergelijking tussen de twee bedragen aan gezinsbijslag bij verschilbetaling, rekening houdend met het Besluit F3 van 19 december 2018 betreffende de interpretatie van artikel 68 van Verordening (EG) nr. 883/2004 met betrekking tot de methode voor de berekening van de aanvullende toeslag: [CELEX:32019D0626\(01\):NL:TXT.pdf \(europa.eu\)](#), slaat op het totaalbedrag aan gezinsbijslagen toegekend voor het Voor de berekening van het verschil tussen de Vlaamse en de Franse gezinsbijslagen voor het kind wordt er bijgevolg door verwerende partij ook rekening gehouden met de Franse CMG (Complément de libre choix de mode de garde)⁵.

De Geschillencommissie concludeert dat dit betekent dat, voor de samenloopregeling en de verschilbetaling tussen Vlaanderen en Frankrijk, op basis van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 884/2004, er ook rekening moet gehouden worden met het totale bedrag aan gezinsbijslagen toegekend in beide lidstaten. Dit betekent dat er voor het kind rekening gehouden moet worden met - naast het Franse basisbedrag aan gezinsbijslagen - de Franse CMG (Complément de libre choix de mode de garde). De beide bedragen vormen samen het bedrag van de toegekende Franse gezinsbijslagen voor het kind Dit totaalbedrag dat door Frankrijk bij voorrang betaald wordt, moet bijgevolg in mindering gebracht worden van het Vlaamse bedrag aan gezinsbijslagen. Dit wordt ook zo verduidelijkt in de administratieve instructies binnen de sector gezinsbijslagen die op federaal vlak bestonden voorafgaand aan de regionalisering van de gezinsbijslagen en die deze samenloopregeling en verschilbetaling tussen Vlaanderen en Frankrijk op basis van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 884/2004 tot op heden verder regelen: <https://gpedia.groeipakket.be/nl/europese-verordeningen/omzendbrieven/co-949-en-bijlagen>.

De Geschillencommissie merkt bijgevolg op dat de door verwerende partij toegepaste samenloopregeling en verschilbetaling met Frankrijk correct is in het kader van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

5.2. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag

Verzoeker meent dat verwerende partij de toekenning van de Vlaamse gezinsbijslagen reeds had moeten stopzetten in 2021. De Geschillencommissie onderzoekt bijgevolg of er een fout is begaan door verwerende partij.

- **Algemene principes**

- **Burgerlijk Wetboek en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 oud BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

De bepalingen van artikel 5.133 en art. 5.134 nieuw BW⁶ luiden als volgt:

“Art. 5.133. Definitie Er is onverschuldigde betaling, indien de betaling is verricht: 1° zonder schuld; 2° door de schuldenaar ten gunste van een persoon die geen schuldeiser was; of 3° door een andere

⁵ [Complément de libre choix du mode de garde \(CMG\) - Assistante maternelle | Service-Public.fr](#)

⁶ Wet d.d. 28 april 2022 houdende boek 5 "Verbintenissen" van het Burgerlijk Wetboek, BS 01.07.2022.

persoon dan de schuldenaar ten gunste van de schuldeiser, voor zover de betaling per vergissing of onder dwang werd verricht.

Art. 5.134. Restitutieverbintenis Diegene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, is verplicht ze terug te geven overeenkomstig de artikelen 5.115 tot 5.122.”

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:

De bepalingen van artikel 92, § 1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing.

Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- **Administratieve praktijk**

Bij Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure werden met betrekking tot de terugvordering volgende richtlijnen gegeven:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw^s is.*

Onverschuldigde betaling type B

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het*

aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁷.

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten⁸,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

“5.3.1. Te goeder trouw

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de

concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- *onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- *bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- *wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

• Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de uitbetalingsactor in casu:

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat verwerende partij meldt dat ze artikel 68 Verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels in de praktijk toepaste. Verwerende partij verrekent op basis van de informatie die de andere Europese lidstaat haar aanreikt. Wijzigt die informatie, dan dient zij binnen de termijnen van de verjaring ook bij te sturen. Het gaat volgens verwerende partij om uitkeringen van dezelfde aard (basisbijslag en bedrag CMG - Complément de libre choix de mode de garde⁷ versus Vlaamse gezinsbijslagen), waardoor de kwestie terug te brengen zou zijn tot de ontvangen informatie van Frankrijk.

Verwerende partij lijkt in haar standpunt aanvankelijk niet van mening te zijn dat er sprake is van een fout van harentwege. Zij deelt mee dat ze op 11 augustus 2023 de gezinsbijslagbedragen van Frankrijk ontving voor de periode van 1 januari 2022 tot en met 31 maart 2023. Er werd hierbij door verwerende partij opgemerkt dat de Franse gezinsbijslagbedragen zo verschillen met de bedragen voor de periode van 1 februari 2021 tot en met 31 december 2021 (deze ontving verwerende partij op 9 juli 2021). Hieruit bleek dat de voormelde CMG (wat ook exporteerbaar is) door Frankrijk niet meegerekend werd met de Franse basisgezinsbijslagen. Verwerende partij deelt mee dat, wegens de achterstand van haar team internationaal, op 15 maart 2024 overgegaan werd tot regularisatie. Het RINA⁸-bericht van Frankrijk werd dan pas verwerkt.

⁷ Dit bedrag wordt uitgekeerd aan het gezin of de persoon die een beroep doet op een erkende kinderverzorgster, thuisopvang of een instelling die dergelijke personen tewerkstelt om de opvang van het kind te verzekeren.

⁸ https://www.socialsecurity.be/site_nl/employer/applics/rina/index.htm

In haar aanvullend standpunt d.d. 30 juli 2027 ingevolge de vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie per e-mail d.d. 26 juli 2024 (nl. *“In jullie standpunt staat: “Op 29/06/2022 werden de bedragen voor de periode 01/2021 tot 12/2021 betaald aan betrokkene(n). Echter werd er geen rekening gehouden met het bedrag van CMG dat ook exporteerbaar is.” Werd door Frankrijk niet op de hoogte gesteld van de CMG, of was dit wel meegedeeld door Frankrijk maar heeft dit niet in rekening genomen bij de uitbetaling op 29/6/2022? Graag uw standpunt in het kader van de toepassing van artikel 92, §1 Groeipakketdecreet (mogelijke fout van de uitbetalingsactor).”* antwoordde de verwerende partij als volgt per e-mail d.d. 30 juli 2024:

“Op 27/01/2022 hebben wij een attest ontvangen met de uitbetaalde bedragen door Frankrijk voor de periode van 02/2021 t.e.m. 12/2021. Het ACV-grensarbeiderssecretariaat heeft ons dit attest per mail bezorgd, zie bijlage.

Bijgevolg werd tijdig geïnformeerd over de betaling van CMG over die periode en is de betaling van 29/06/2022 ten onrechte uitgevoerd door”

Bij haar antwoord voegt de verwerende partij een e-mailbericht d.d. 27 januari 2022 van het ACV Ieper met als bijlage een overzicht van de bedragen van de ‘allocations de base’ en het ‘CMG’ voor de periode van 02/2021 tot en met 12/2021 van de Franse Caf du Nord. Het ACV vraagt hierbij naar een stand van zaken in het dossier.

De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat de verwerende partij erkent een **fout** te hebben gemaakt aangezien zij niet pas slechts op 11 augustus 2023 maar wel reeds op 27 januari 2022 op de hoogte was van de betaling van het CMG en zij bijgevolg reeds eerder haar betalingen had moeten bijsturen en de onverschuldigde betalingen niet laten oplopen.

Er dient hierbij evenwel rekening te worden gehouden met de verwerkingstermijn van 30 dagen zoals bepaald bij de administratieve richtlijnen van de Toelichtingsnota nr. 18 van 28 januari 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende ‘Rechten en plichten van begunstigen in contacten met hun uitbetalingsactoren’ waar wordt gesteld wat volgt:

“3.2 Beslissingen & onmiddellijke uitvoering

(...)

Verwerkingstermijn debet: 30 dagen

Indien tijdens de beslissingstermijn definitief een debet wordt vastgesteld, heeft de uitbetalingsactor 30 dagen tijd om dit debet te verwerken en de regularisatiebrief aan de schuldenaar te versturen. Dit wil zeggen dat de dossierbeheerder het nodige doet opdat het debet in de CGPA wordt geregistreerd zodat deze schuldvordering kan worden opgevolgd en de regularisatiebrief aan de schuldenaar wordt verstuurd.

(...)”

Het dossier had derhalve door verwerende partij ten laatste 30 kalenderdagen na de ontvangst van de e-mail van het ACV Ieper d.d. 27 januari 2022 het voorwerp moeten uitmaken van een regularisatie zodat voor elke onverschuldigde betaling vanaf 27 februari 2022 geldt dat een fout van verwerende partij eraan ten grondslag ligt.

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij slechts op 29 juni 2022 is overgegaan tot de ten onrechte uitgevoerde bijpassing voor het kalenderjaar 2021 en de ten onrechte verleende voorschotten voor de periode vanaf 1 januari 2022, zodat het volledige ten onrechte uitbetaalde bedrag van € 1.694,77 voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 mei 2023 het gevolg is van een fout van verwerende partij.

Wat betreft de vraag of de verzoeker er zich rekenschap had van kunnen geven dat de betaling door verwerende partij foutief was, meent de Geschillencommissie dat het om een dermate gespecialiseerde materie had die professionele kennis vergt, terwijl verwerende partij niet aantoont dat zij de verzoeker op de hoogte zou gebracht hebben over de wijze van verrekening van het CMG. De Geschillencommissie meent bijgevolg dat verzoeker aanspraak kan maken op het voordeel van artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet en de verwerende partij in die zin haar terugvorderingsbeslissing moet herzien.

Besluit:

De Geschillencommissie besluit dat de verwerende partij erkent een **fout** te hebben gemaakt en de verzoeker zich hier geen rekenschap kon van geven. De Geschillencommissie besluit bijgevolg dat verzoeker aanspraak kan maken op het voordeel van artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet en de verwerende partij in die zin haar terugvorderingsbeslissing moet herzien.

6. Beslissing

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoeker ontvankelijk en **gegrond** is, aangezien de verwerende partij erkent een **fout** te hebben gemaakt en de verzoeker zich hier geen rekenschap kon van geven. De Geschillencommissie besluit bijgevolg dat verzoeker aanspraak kan maken op het voordeel van artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet en de verwerende partij in die zin haar terugvorderingsbeslissing moet herzien.

Aldus uitgesproken te Brussel op **2 augustus 2024**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer, voorzitter;

de heer (.....) en mevrouw (.....), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank bij de griffie van de arbeidsrechtbank te,,

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de derde dag na de datum van de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

.....

.....